

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2000-2001

14 februari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de nieuwe sponsorpolitiek van de VRT

Vraag om uitleg van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van het cultuurproject Anno 2002

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het wetenschappelijk onderzoek in de culturele sector en het verderzetten van de publicatiereeks Cultuurstudies

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Certificaat Nederlands als Vreemde Taal van de Nederlandse Taalunie

Interpellatie van de heer Joachim Coens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenaren-zaken en Sport, over het uitblijven van het aangekondigde decreet inzake sportieve vrijetijdsbesteding en de gevolgen hiervan voor de subsidiëring van de betrokken sportfederaties
Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenaren-zaken en Sport, over het kwaliteitsonderzoek IKSport en de remediëring van zwakke punten van sportclubs

Vraag om uitleg van de heer Joachim Coens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de organisatie van de dopingcontroles

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Woensdag 14 februari 2001

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.05 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de nieuwe sponsorpolitiek van de VRT

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, over de nieuwe sponsorpolitiek van de VRT.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat ik dit onderwerp aankaart. Ik verwijs in dit verband naar mijn vraag van 8 november 2000 met betrekking tot de VRT-sponsoringscontracten, verschenen in de handelingen onder het nummer C29, CUL3.

Er heerste toen bij een aantal grote sponsorpartners nogal wat wrevel over de exclusiviteit. We hebben toen een zeer vruchtbare discussie gevoerd waarbij ons de nodige duidelijkheid werd verstrekt over de concrete werking. Daaruit onthouden we dat voor het huidige – en vierde – seizoen dat op 31 augustus 2001 afloopt, in één bijkomend sponsorpakket op TV1 en in één bijkomend pakket op Canvas werd voorzien. Er werd toen ook gesteld dat voor de sponsoringcontracten een formule via veiling een interessante optie kon zijn. Daardoor zou niet alleen de prijs opgedreven kunnen worden, maar zou men ook de tijdsduur van sponsoring kunnen beperken, iets wat volledig in de geest is van het regeerakkoord dat een 'reclame-armere' VRT vooropstelt. Via de media vernam ik echter dat het aantal sponsorpartners stijgt van 13

naar 24 op TV1 en van 4 naar 5 op Canvas. Tevens zouden de pakketten nog duurder worden verkocht. Volgens specialisten zouden de sponsoringinkomsten hierdoor stijgen van 260 miljoen frank in 2000 tot circa 450 à 475 miljoen frank in 2001. Dit wordt trouwens bevestigd door een schrijven dat door VTM aan alle leden van deze commissie werd gericht. Dit staat haaks op wat hier eerder werd besproken. Ook de manier waarop dit gebeurt, doet vragen rijzen.

Volgens de kranten zouden de sponsoringcontracten worden toegekend aan degenen die als eersten een e-mail sturen. Indien er te veel gegadigden zouden zijn, zou een soort loterij worden georganiseerd in aanwezigheid van een gerechtsdeurwaarder. Door het optrekken van het aantal alliantiepartners zouden bovendien 80 percent van de programma's op de TV1 en Canvas worden voorafgegaan en gevolgd door een 5 seconden durende billboard van die partners. Tot op heden was dit nog niet eens de helft. In De Morgen vernam ik dat, om de sponsordruk te verminderen en de omroep 'reclame-armere' te maken, het aantal uitgedeelde reizen met een derde zou worden verminderd. Dit brengt mij onmiddellijk bij de radioreclame waarvan de opbrengsten tot bijna 2 miljard frank zouden stijgen. In de beheersovereenkomst werd uitgegaan van 1,5 miljard frank opbrengsten. Een meeropbrengst zou dan worden besteed aan nieuwe Vlaamse producties, wat op zich niet slecht is.

U wilt dus meer alliantiepartners, meer opbrengsten en meer radioreclame. Hoe zal dit worden vertaald naar de doelstelling van een 'reclame-armere' omroep waarin het regeerakkoord voorziet ?

Mijnheer de minister, tijdens de vorige regeerperiode hebben we, samen met u en met andere leden van verschillende partijen, gezamenlijk een akte ondertekend waarin we verklaarden te zullen streven naar een reclamevrije en sponsorvrije openbare omroep. Ik besef dat ik dat toen heb gedaan

Decaluwe

vanuit een meerderheidspositie. De minister was toen niet zeer enthousiast, wat begrijpelijk is gezien de lopende beheersovereenkomst. De akte was echter opgemaakt in het vooruitzicht van een volgend regeerakkoord. Wij zitten nu niet meer in de meerderheid, maar de toenmalige medeondertekenaars wel. Toch zien we nu het omgekeerde gebeuren. Het is intussen volstrekt onduidelijk geworden hoe de omroep nog reclamearm kan worden gemaakt.

Destijds, in het heetst van de strijd om de commerciële radio, heb ik u enkele malen de secretaris van de heer Van Thillo genoemd. Vandaag moet ik toegeven dat ik me daarin heb vergist; en ik bied u dan ook mijn excuses aan. U wordt integendeel steeds meer de kabinetschef van de heer De Graeve. Die doet immers gewoon voort. U zegt als minister dat u denkt aan een veilingsysteem dat moet leiden tot minder reclame met een hogere opbrengst, maar de heer De Graeve zorgt voor tweemaal meer reclame. Wie houdt hem tegen? Tot nu toe niemand.

De opbrengst van de radioreclame bedraagt 1,9 miljard frank. Binnenkort wordt in de nieuwe beheersovereenkomst voorzien in 1,5 miljard frank inkomsten uit radioreclame, wat nog steeds 500 miljoen frank meer is dan in de vorige beheersovereenkomst. Ik begrijp het steeds minder.

Op welke wijze passen de beslissingen van de VRT in de geest van het regeerakkoord, waarin staat dat de omroep reclamearm zal worden gemaakt, en in de geest van uw antwoord terzake van 8 november 2000? Enkele leden die in december ontvangen werden door de directie van de VTM, bevestigen de geschetste tendens; ik ben dus niet de enige die het heeft gehoord. Hoe past dit alles nog bij elkaar?

Welke procedure werd gevolgd om het aantal sponsors op te drijven? Op 8 november hebt u gedetailleerd aangegeven hoe alles in zijn werk gaat. Nu worden de aantallen opengetrokken, hoewel u daar vorige keer geen gewag van hebt gemaakt. U zei dat de toestand gelijk zou blijven tot 31 augustus, waarna alles opnieuw zou worden bekeken met het oog op een veilingsysteem. Intussen gaat men echter steeds verder, en worden de bedragen en de aantallen verdubbeld.

Werd op voorhand door de directie van de VRT gepolst of u akkoord zou gaan en of het zou passen in het regeerakkoord en in uw beleidsopties? Of

gaat het om voldongen feiten? Ik vermoed dat het een tactiek is om sterk vooruit te lopen, en dan wat gas terug te nemen, zodat men uiteindelijk toch meer heeft binnengehaald dan aanvankelijk werd beoogd.

Ik kan begrip opbrengen voor de commerciële televisie, die steeds meer geconfronteerd wordt met oneerlijke concurrentie. De totale dotatie is 8,5 miljard frank, of iets meer na indexering. Daar komt nog 3 of 4 miljard frank bij. Is er dan nog een gezonde verhouding met andere media die het volledig moeten doen met een bron van inkomsten die steeds meer door de openbare omroep wordt aangeboord?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is goed dat de oppositie niet meer weet wat uw positie is in de concurrentiestrijd tussen de VTM en de VRT. Dat wijst op uw onafhankelijke houding. (*Gelach*)

De brief van de directie van de VTM aan de commissieleden heeft ook mij de wenkbrauwen doen fronsen. Terwijl in de regeringsverklaring werd gepleit voor het reclamearm maken van de VRT, blijkt er een tegengestelde tendens te bestaan. Ik heb de bewering uit de brief niet gecontroleerd, maar ik zou graag weten of ze juist is, en hoe we ze moeten inschatten.

Los van deze brief, stel ik een nieuwe en verontrustende tendens vast. Het bekende productiehuis van de VRT, Woestijnvis, wiens inbreng en creativiteit ik ten zeerste waardeer, doet op nog een andere manier aan reclame. Het gebruikt zijn positie bij de VRT om een initiatief te nemen in de wereld van de geschreven pers, door de uitgave van een nieuw weekblad. Dat mag natuurlijk, maar schuilt er in deze evolutie geen gevaar van belangenvermenging?

Ik heb er geen bezwaar tegen dat een commerciële instelling als de VTM bijvoorbeeld een jeugdpretpark opricht. De VRT is echter een overheidsdienst. Als dusdanig biedt hij een podium, waaruit verbanden ontstaan, en een circuit waarin de ene de ander bevrucht. In Bonanza kunnen we lezen over de mensen die verschijnen in De Laatste Show en in het programma van de heren De Pauw en Lenaerts. Er ontstaat dus een soort kruisbestuiving die volgens mij gepaard kan gaan met een vorm van belangenvermenging. Op die manier zou er ook sprake kunnen zijn van concurrentievervalsing. Ik heb ook gemerkt dat Woestijnvis intussen

Denys

aandeelhouder is geworden van de Vlaamse Uitgeversmaatschappij. Op zich heb ik daar allemaal geen bezwaar tegen. Ik vrees echter dat we daarvoor via een overheidsinstelling als de VRT tot ongewenste situaties kunnen komen.

Ik weet niet in welke mate het huidige beheerscontract dergelijke toestanden opvangt. Het lijkt me aangewezen om daarmee rekening te houden bij het opmaken van een nieuw beheerscontract. We moeten vermijden dat toeleveringsbedrijven binnen de VRT van hun positie gebruik maken om een commercieel circuit uit te bouwen. Ze mogen de VRT niet gebruiken als uithangbord of als kapstok om in een bevoorrechte positie zo'n commercieel circuit uit te bouwen.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Decaluwe, ik wil inderdaad ook verwijzen naar de vraag om uitleg die u op 8 november van vorig jaar hebt gesteld. Het ging toen specifiek over de sponsoringcontracten van de VRT. U had nogal wat opmerkingen over de exclusiviteit van die contracten. U betreurde dat er geen nieuwe sponsors toegang kregen tot die contracten. Ik ben natuurlijk niet van plan om het antwoord dat ik toen heb gegeven, nu volledig over te doen. Ik stel voor dat de geïnteresseerden het verslag van die vraag om uitleg nog eens lezen.

In deze aangelegenheid was het eigenlijk de UBA die de kat de bel aanbod. In een artikel dat verscheen in de maand mei van vorig jaar stelde de Unie van Belgische Adverteerders -UBA- : 'Automatisch komt dan de kwestie van de sponsoringspakketten aan bod. We vinden het bestaande systeem van sponsors in een gesloten circuit in strijd met de vrije concurrentie, ook al omdat de VRT daarbij zelf de regels opstelt van wie er wel en niet in mag.' De UBA wilde het systeem van partnerships van de VRT-televisie aanpassen en heeft hierover toen een open brief gericht aan de leden van het Vlaams Parlement. Ik neem aan dat die open brief de aanleiding was van de vraag om uitleg van 8 november van vorig jaar.

Ik heb op 8 november uitvoerig de ontstaansgeschiedenis van het systeem van de VRT-alliantiepartners geschetst. De risico's die ze in het begin hadden genomen, wettigden volgens mij de verlenging van de contracten voor een aantal jaren. In het kader van 'fair competition' vond ik wel dat de

laatste verlenging ook effectief de laatste diende te zijn.

Bij de omvorming in 1997 van de VRT tot een naamloze vennootschap werd de techniek van de sponsoring grondig hervormd. U zult zich nog wel mini- en het maxidecreet herinneren. Er werd toen ook gekozen voor een zuivere procedure waarbij aan een alliantiepartner, op voorwaarde van het betalen van een vast bedrag in cash, een bereik werd gegarandeerd. De sponsorpakketten werden dus aangeboden met een vaste instapprijs en een vaste prijs per GRP voor de duurtijd van één jaar. Dat gold van 1 september 1997 tot 31 augustus 1998. Men had ook de mogelijkheid van een jaarlijkse verlenging. Deze verlenging gebeurde voor de periode 1998-1999, 1999-2000 en onlangs voor de periode tot 31 augustus 2001. Hierbij werd het principe van 'right of first refusal' gehanteerd.

In de beginfase was van exclusiviteit zeker geen sprake. Integendeel, de VRT is op zoek moeten gaan naar mensen die bereid waren die programma's te sponsoren aan de bedragen die toen als uitgangspunt werden genomen. De VRT had op dat moment een bereik van amper 20 percent van de Vlaamse kijkers.

De VRT heeft daarna een belangrijke omwenteling meegemaakt. De hervorming heeft de marktpositie van de VRT duidelijk versterkt. Er is nu een vergroot bereik bij specifieke doelgroepen via een duidelijke kwalitatieve verbetering en een manifeste verbreding van het aanbod met twee volwaardige netten en de bijbehorende zendtijduitbreiding. We kunnen inderdaad een vergelijking maken tussen de zendtijd bij de start van het systeem van de alliantiecontracten op 1 september 1997 en de zendtijd die gehanteerd zal worden vanaf 1 september 2001.

Het gaat hier trouwens om een van de grote rationalisering van de openbare omroep. Met een afgeslankt personeelskader is de VRT er toch in geslaagd om steeds meer uren te produceren. Dat is een van de grote verdiensten van de rationaliseringsoperatie. Ik zal het straks nog hebben over het belang daarvan.

Naar aanleiding van de vraag van 8 november van vorig jaar heb ik gesteld dat een mogelijke uitbreiding van sponsoringtijd of reclameblokken niet onmiddellijk overeenstemt met de bepalingen van het regeerakkoord. We pleiten immers voor het reclamearm maken van de VRT, maar hierover zullen we in de loop van de komende maanden uiteraard nog een en ander zeggen.

Van Mechelen

Ik heb tevens gezegd dat vier jaar voor mij een aanvaardbare maar tegelijk ook voldoende lange periode was. Er was ook het feit dat uit de open brief van de UBA-aangeslotenen bleek dat meer dan negentig bedrijven gemeld hadden dat ze geïnteresseerd waren in sponsoring op de VRT. Als ik me niet vergis, had u de brief van Mobistar bij. Vooral de exclusiviteit die werd gehanteerd binnen één bepaald facet aanbiedingen, viel de UBA bijzonder zwaar. De UBA bevond zich echter in een oncomfortabele positie, want een aantal leden was reeds binnen en een ander aantal wenste binnen te geraken.

Ik verwijs naar een formeel antwoord dat ik naar aanleiding van deze vraag ontving van de VRT-directie. De directie wijst erop dat de bestaande overeenkomsten in augustus 2001 ten einde lopen. Vanaf september 2001 gaat bijgevolg een nieuw systeem van start. De VRT zocht daarom naar een oplossing waarbij enerzijds meer sponsors, maar niet enkel grote, kunnen toetreden en anderzijds de sponsordruk op de netten niet merkbaar zou stijgen. De VRT stelt dat de oplossing heeft geleid tot de uitbreiding van het aantal pakketten, tot een prijsaanpassing en tot het afschaffen van de sectorale exclusiviteit die werd gevraagd door dit parlement. De VRT gaat ervan uit dat de oplossing vreemd genoeg: “niet tot een stijging van de druk leidt omdat de pakketten nu gebonden zijn aan een bereik, omdat ze nu ook in dalperiodes moeten worden opgenomen en omdat de globale zendtijd is toegenomen.” Dit sluit opnieuw aan bij mijn standpunt dat de zendtijd tussen 1997 en 2001 gevoelig is gestegen.

Ik zal de regeringscommissarissen de opdracht geven om na te gaan of de bewering van de VRT klopt. Is het met andere woorden juist dat in tijd gemeten, de reclamedruk van 1997 met 13 pakketten in vergelijking met dit jaar niet is gestegen? We mogen niet vergeten dat een aantal sponsorpakketten is gekoppeld aan programma's in daluren. De VRT stelt dat ze volledig binnen de operationele bevoegdheden, de lopende beheersovereenkomst, in overeenstemming met de decretale bepalingen en volledig in de lijn van een goed bestuur, haar aanbod aan sponsoring heeft vastgelegd. De VRT voegt daaraan toe dat de druk niet zal verhogen.

Het is wellicht interessant om na te gaan of de VRT wel over de mogelijkheid beschikt om dit te doen. Ik verwijs naar de heel interessante beheersovereenkomst die mijn voorganger heeft afgeslo-

ten voor de periode 1997-2001 en die onverkort van kracht is. De overeenkomst bevat zes artikels over de financiële planning. Artikel 6, paragraaf 1 behandelt de besparingen op personeelskosten, paragraaf 2 de besparingen op overheidskosten en paragraaf 3 gaat over de inkomsten uit reclame en sponsoring. Ik citeer uit de beheersovereenkomst die mijn voorganger met kennis van zaken heeft ondertekend: ‘In de voorliggende beheersovereenkomst wordt tv-reclame niet overwogen’. Over radioreclame bepaalt de overeenkomst dat ‘De begrote inkomsten voor 1998 en 1999 zijn gegarandeerd zoals voorzien in de beheersovereenkomst, teneinde de in deze beheersovereenkomst vooropgestelde strategische en programmatorische wijzigingen te kunnen concretiseren’. U weet allen dat dit op het bedrag van 967 miljoen frank slaat. Ik lees verder: ‘De compensatie voor eventueel gedaalde inkomsten in 2000 en 2001 maken het voorwerp uit van onderhandelingen’. Met andere woorden als de inkomsten uit radioreclame in 2000 of in 2001 zouden zakken onder 967 miljoen frank, zal er worden gepraat. De overeenkomst vermeldt echter nergens wat moet gebeuren als de inkomsten uit radioreclame in die periode stijgen. Het management van de VRT gaat ervan uit dat zij binnen de decretale normen het volle recht heeft op de meeropbrengsten.

In de beheersovereenkomst staat ook een uitvoerige paragraaf over sponsoring. Daarin staat: ‘Sponsoring blijft een belangrijke financieringsbron voor de VRT die deze inkomsten via een duidelijke, transparante politiek en conform de bestaande wetgeving zal verwerven.’ Mijnheer Decaluwe, ik kan u vandaag bijgevolg enkel antwoord geven op de vraag of de sponsoring die onlangs werd aanbesteed, gebeurde conform deze bepaling in de beheersovereenkomst. Of met andere woorden: ‘Verliep de sponsoring via een duidelijke, transparante politiek?’ Naar mijn bescheiden mening is het antwoord affirmatief.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, u geeft geen antwoord op mijn vraag.

Minister Dirk Van Mechelen: De VRT heeft een procedure gevolgd waarbij aan de top-5000 adverteerders werd bekendgemaakt dat tot sponsoring zou worden opgeroepen. De inschrijvingen gebeurden onder toezicht van een gerechtsdeurwaarder via elektronische weg en met een verplicht aangekend schrijven ter registratie. De inschrijvingen waren definitief, er werden geen vrijblijvende opties aanvaard. Inschrijven kon vanaf 29 januari. De voorziene termijn liep tot 9 maart. Het principe ‘first in, first served’ wordt gevolgd en er is geen

Van Mechelen

exclusiviteit per sector. Er kon worden ingeschreven voor de duur van 1 of 3 jaar.

Met betrekking tot de tweede vraag kan ik enkel stellen dat volgens de bepalingen van het decreet en van de beheersovereenkomst, de operationele uitvoering van de beheersovereenkomst het management van de VRT toekomt. De VRT is ingegaan op de duidelijk uitgesproken wens om de beperking tot de huidige alliantiepartners te laten wegvallen en heeft voor een transparante en toegankelijke werkwijze gekozen. Het huidige systeem is geen veiling. De pakketten zijn opengesteld voor alle mogelijke kandidaten. Er is op 29 januari 2001 massaal ingetekend. De VRT heeft zelf voor deze techniek gekozen.

De derde vraag betreft de manier waarop de minister op voorhand hierover door de VRT-directie is gepolst. Ik heb een ruime delegatie van de UBA ontvangen. Ik zou hier tevens willen verwijzen naar het antwoord op de vraag van de heer Decaluwe op 8 november 2000. Ik heb de resultaten van deze discussie ook aan de gedelegeerd bestuurder bezorgd. Ik heb hem laten weten dat de contracten ons inziens op 31 augustus 2001 moesten aflopen, dat ze niet nogmaals konden worden verlengd en dat we bovendien problemen hadden met de bestaande exclusiviteit.

Er heeft geen verder formeel overleg plaatsgevonden over het uitwerken en het operationeel maken van de nieuwe gunningsprocedure. Naar mijn bescheiden mening is dit decreetaal ook niet vereist.

Wat het Vlaams regeerakkoord betreft, zal ik de thans door de VRT uitgewerkte benadering met het nodige enthousiasme beoordelen. Het spreekt vanzelf dat ik hier tevens rekening mee zal houden bij het bepalen van de benadering die uiteindelijk tot een nieuwe beheersovereenkomst zal leiden. De huidige meerderheid in het Vlaams Parlement zal de verantwoordelijkheid voor die nieuwe beheersovereenkomst dragen.

Wat de bijzonder interessante vraag over een mogelijke alliantie tussen de VRT, de VAR, de VUM en Woestijnvis betreft, zou ik de heer Denys willen verwijzen naar de uitvoerige discussie die is voortgevloeid uit de vraag van de heer Van Grembergen over de mogelijke overname van de FET door een van de bestaande persgroepen. We hebben toen een interessant debat gevoerd over het begrip 'fair competition' en over het evenwicht op de reclamemarkt – cfr. handelingen C44-CUL5.

Dit evenwicht zal ongetwijfeld het onderwerp vormen van een bijzonder interessant debat dat we naar aanleiding van de nieuwe beheersovereenkomst nog zullen voeren. De initiatieven die de VRT eenzijdig, maar binnen de operationele bevoegdheden, heeft genomen, zullen hierbij zeker aan bod komen. Ik kan het Vlaams Parlement hierover echter enkel a posteriori informatie verstrekken.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Het antwoord van de minister bevestigt mijn vermoedens. De gescheiden financiering en de reclamearme openbare omroep zijn verder van ons verwijderd dan ooit. Volgens de minister zal een groter aantal sponsors de sponsordruk niet doen stijgen. Dit is in mijn ogen geen reclameverarming maar een uitvlakking.

De minister is door de heer De Graeve blijkbaar weer eens in snelheid genomen. Hij kan zich nu handig verbergen achter de lopende beheersovereenkomst, maar ik wil er iedereen toch even aan herinneren dat deze Vlaamse regering al verschillende keren over de reclamearme openbare omroep heeft gesproken. Ik herinner me dat de Agalev- en VU&ID-fracties tijdens de vorige legislatuur bij elke begrotingsbespreking hebben gevraagd wanneer men hier nu eindelijk eens werk van zou maken.

De minister van Media die zich momenteel achter de beheersovereenkomst verbergt, verklaart wel al anderhalf jaar dat hij die beheersovereenkomst wil openbreken. Ik besef nu waarom hij dit niet doet. De harde realiteit is dat hij niet in staat is om extra budgetten vrij te maken voor de openbare omroep. Men laat de bestaande beheersovereenkomst lopen en men neemt er de sponsordruk gewoon bij.

De heer De Graeve zal nu wellicht nog snel een aantal contracten afsluiten. De nieuwe beheersovereenkomst zal de openbare omroep niet sponsoringarm of reclamearm maken. Wij staan nochtans ook achter de desbetreffende passus in het regeerakkoord. Een bijzonder handig afgevaardigd bestuurder neemt de democratie in snelheid. Het Vlaams Parlement stippelt blijkbaar ontoereikende kaderlijnen uit.

De heer De Graeve doet zijn zin en de minister beperkt zich tot spijtige vaststellingen a posteriori. Aangezien alles juridisch correct verloopt, kan hij er niet veel aan doen. Om hieraan een einde te stellen, moet het kader waarbinnen de VRT als

Decaluwe

openbare omroep dient te werken zo spoedig mogelijk decretaal worden vastgelegd.

De VRT koopt momenteel alle mogelijke sportrechten op. De VTM kan de concurrentie niet langer aan. Omwille van een oneigenlijke aanwending van de beheersovereenkomst zullen de fervente tegenstanders van het decreet op de vrije nieuwsgaring binnenkort fervente voorstanders worden. De commerciële omroep zal binnenkort immers niet langer in staat zijn om een aantal sportevenementen uit te zenden. De commerciële omroep wordt op een oneigenlijke manier beconcurrereerd en beschikt niet langer over een aantal middelen waar ze eigenlijk recht op heeft. Zo ziet de situatie er momenteel uit.

Mijnheer de minister, het wordt hoog tijd om een duidelijk kader te creëren waarbinnen de heer De Graeve zich moet bewegen. Ik heb de indruk dat hij zich daar niet aan stoort. Dit kan niet. Dit onderdeel wordt unaniem gedragen door het parlement. We zijn nu reeds anderhalf jaar verder. Ik ben uw stoere verklaringen beu. U zegt dat u de beheersovereenkomst zult openbreken en dat de zender reclamearm zal worden. Het omgekeerde gebeurt echter. Mijnheer de minister, ik vraag geen woorden maar daden.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat de minister gewrongen zit met het huidige beheerscontract enerzijds en wat in de toekomst moet gebeuren anderzijds. Ik heb begrepen dat er inschrijvingen zijn voor de sponsorcontracten. Hoe lang zullen die duren ?

De heer Decaluwe heeft een punt : als die contracten de beheersovereenkomst te lang overschrijden, dan zijn we gehandicapt bij het voeren van de besprekingen. We worden dan voor voldongen feiten geplaatst.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer de voorzitter, we kennen de techniek van de heer Decaluwe. Naargelang het geval reageert hij nu eens verontwaardigd tegen de ene en dan tegen de andere. Het feit dat hij me in ene dan wel het andere kamp plaatst, doet me genoeg. Het bewijst dat de onafhankelijkheid gegarandeerd is.

Mijnheer Decaluwe, de heer De Graeve verdient ons respect voor wat hij heeft gedaan. Ik voel me niet in snelheid gepakt door de gedelegeerd bestuurder. Ik ben het niet eens met uw stelling dat hij 'oneigenlijk gebruik maakt van de beheersovereenkomst'. Deze overeenkomst werd door een CVP-minister opgesteld. Ik heb daarover mijn persoonlijke appreciatie. Ik kan u wel zeggen dat er een nieuwe beheersovereenkomst zal worden afgesloten.

Vorig jaar heb ik gezegd dat we deze overeenkomst niet moeten laten ingaan op 1 januari 2002, maar dat we ze moeten openbreken. Ik heb ook gezegd waarom. Ze moet versneld worden aangepast omdat men ruimte en een duidelijk kader moet creëren waarbinnen de e-VRT moet functioneren. De regering heeft daarover in december een belangrijke beslissing genomen en kredieten beschikbaar gesteld op een afzonderlijke begrotingslijn. Hierdoor zal de druk op de versnelde aanpassing wegvallen.

We voeren op dit moment besprekingen over het document dat door de raad van bestuur werd goedgekeurd. Ik heb reeds meermaals aangekondigd dat ik de besprekingen wil afronden voor Pasen van dit jaar. De informele afspraken die we daarover vorige week binnen de regering hebben gemaakt, maken het me mogelijk verder te onderhandelen met de gedelegeerd bestuurder. Hierdoor kan de VRT vanaf september 2001 de programma's aanpassen binnen een duidelijk kader dat ook rechtszekerheid biedt.

Het komt het parlement en de minister niet toe om steeds op opmerkingen van de commerciële omroepen of de VRT te reageren. Zo werkt dat niet. Ik wil een evenwicht bereiken op de markt. Mijnheer Decaluwe, u zegt dat de VRT vanaf 1 september 2001 zijn inkomsten uit sponsoring verhoogt. Dat klopt. We kunnen die conclusie nu al trekken aangezien men op 29 januari massaal heeft ingeschreven op die contracten. De vraag is wel of we de reclamedruk op de VRT verhogen dan wel verlagen. Ik heb duidelijk gezegd dat die zal worden verlaagd.

Ik heb door een onderzoeksbureau een rapport laten maken, waaruit we de gepaste conclusies zullen trekken. Als u met een artikel in een bepaalde krant op de proppen komt, dan laat ik dat voor uw rekening. Het is steeds mijn ambitie geweest om de overdreven reclamedruk op de radio te verminderen. Uit alle onderzoeken blijkt dat dit vooral moet gebeuren bij de doelgroepenradio's.

Voorzitter

De voorzitter : Ik denk dat we het antwoord van 8 november nog eens moeten nalezen. Daarin staan een aantal duidelijke antwoorden. We zullen nog regelmatig debatteren over de boeiende veranderingen in het Vlaamse medialandschap.

De heer Carl Decaluwe : Ik stel vast dat de minister niet antwoordt op de vraag van de Heer Denys hoe lang de nieuwe sponsorcontracten lopen.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik verontschuldig me : voor deze sponsorcontracten kan men inschrijven voor 1 tot 3 jaar.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van het cultuurproject Anno 2002

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandenbroeke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de subsidiëring van het cultuurproject Anno 2002.

Eerst en vooral wil ik namens de commissie de minister gelukwensen met zijn recente vaderschap. (*Applaus*)

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, het stoort me dat er blijkbaar sprake is van mateloze ontsparingen bij dit voorliggende en goedbedoelde project. Ik verklaar me nader. In uw beleidsbrief wordt het project Anno 2002 steeds op dezelfde lijn gesteld met projecten die het, naar ik meen te weten, wel zullen halen. Dan heb ik het over een project als Brugge 2002. Als het de bedoeling is dit project op hetzelfde niveau te zetten, dan zou dit ook moeten kunnen gebeuren. Maar dit gebeurt niet, wat de reden is voor mijn vraag. Mijn wezenlijke opmerkingen zijn drieërlei : ze gaan over de programmering, over de organisatie en over de financiering.

Ik ga eerst in op de programmering. Een vijftal jaar geleden is men met dit goedbedoeld initiatief begonnen. Toen was er sprake van een andere omschrijving, namelijk Vlaanderen-Europa 2002. Het was de bedoeling dat we volgend jaar zouden vieren wat we op een verantwoorde wijze zouden moeten kunnen vieren, namelijk de 700ste verjaardag van onze – sinds 1973 decretaal bepaalde – feestdag op 11 juli. Bij de start van het project was er sprake van veel ambitie. Dit zou niet gebeuren op een chauvinistische, verouderde manier, wel integendeel. Het zou ook niet gebeuren vanuit de notie van 'ik ben Vlaming en ik ben daar trots op', maar wel vanuit de notie van 'ik ben Vlaming en ik ben me daarvan bewust'. Zo werd het ook min of meer geformuleerd.

Dit is uiteraard een heel andere invalshoek. Voor Zuid-West-Vlaanderen zou dit resulteren in een ambitieus, verantwoord en toekomstgericht cultureel project. Cultuur is hier immers een segment van het maatschappelijk functioneren, op een verantwoorde manier en volledig gemotiveerd. Het uitgangspunt zou 700 jaar Vlaamse natie en natie in wording zijn. Er zou worden gereflecteerd over het gegeven van de Vlaamse identiteit en bewustzijn. De vraag zou worden gesteld wat dit was, is en in de toekomst zou moeten inhouden. Dat moet gebeuren aan de hand van een motiverend, fris ogend cultureel project.

Ondertussen is de benaming Vlaanderen-Europa 2002 vervangen door Anno 2002. Misschien is dat een louter formele aangelegenheid. Ik til daar niet zwaar aan, tenzij de mensen die aan het project werken op deze manier iets anders willen realiseren. Vandaag blijkt overduidelijk dat men de politieke reflectie over de Vlaamse natie- en identiteitsvorming wil vermijden. Dat wordt met evenveel woorden gezegd en duidelijk gemaakt op de website. Men wil vooral niet spreken over Vlaanderen en over het feit dat we iets te vieren hebben. Ook de gewezen intendant heeft dat duidelijk gemaakt : men wil de geschiedenis wegvakken. De programmering is dus veranderd, en ik heb daar moeite mee.

De organisatie is een grote chaos. De heer Allegaert is ondertussen geen intendant meer. Als ik goed ben ingelicht, is er een groot verloop bij de personeelsleden die de stad Kortrijk geheel of ten dele ter beschikking heeft gesteld. Volgens persberichten stelt de huidige burgemeester van Kortrijk, de heer Stefaan De Clerck, het doel van het project in vraag. De zaken verlopen dus zeker niet goed.

Vandenbroeke

Mijn laatste opmerking gaat over de financiering. Een waardevol en groot project mag geld kosten. Kwaliteitsvol werk kost geld. Er is 350 miljoen frank uitgetrokken. De regering zal 80 miljoen frank inbrengen. De rest van het geld komt van de provincie en van zeventien gemeenten, van Anzegem tot Zwevegem, die al jaren geleden akkoord gingen om geld vrij te maken. Die gemeenten vragen zich ondertussen af of dat nog wel nut heeft. Men krijgt de indruk dat de oorspronkelijke doelstelling is verlaten. Men heeft het gevoel dat de organisatoren gewoon het geld willen binnenhalen, en verder met rust willen gelaten worden.

Mijnheer de minister, zijn er voorwaarden verbonden aan de subsidie van 80 miljoen frank ? Anders gesteld : is de organisatoren gevraagd of het project verband houdt met de viering van 700 jaar Vlaanderen ? Is het juist dat een van uw gewaardeerde kabinetsmedewerkers is betrokken bij de programmering ? Is dat wel aangewezen ? In welke mate wordt de programmering van dit als een groots cultureel evenement begonnen project gecontroleerd ? Is de huidige programmering vergeleken met de oorspronkelijke ? Bent u op de hoogte van de organisatorische en financiële problemen van het project ? Welke initiatieven zijn er genomen om de viering van 700 jaar Vlaanderen in goede banen te leiden ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil vooraf enkele zaken verduidelijken. Ten eerste : het is niet juist dat ik Anno 2002 op hetzelfde niveau plaats als Brugge 2002. Brugge is in 2002 de culturele hoofdstad van Europa. De inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in Brugge 2002 is veel groter dan die in Anno 2002. Brugge 2002 staat in 2002 in alle mogelijke vieringen centraal. Het staat dus zeker niet op hetzelfde niveau.

Er is heel wat onduidelijkheid over het voormalige project Vlaanderen-Europa 2002. Ik bekijk Anno 2002 niet als een onderdeel daarvan. Vlaanderen-Europa 2002 is vorig jaar opgesplitst in twee onderdelen. Enerzijds was er de Elfdaagse en het bundelen en organiseren van de 11-julivieringen. Anderzijds was er het project Kleurennota Vlaanderen dat een aanzet heeft genomen en dat zich nog moet ontplooiën. Ik zal geen analyse maken van het vroegere project, want dat is al vaak gebeurd. Het was volgens mij een goed idee om de opsplitsing te maken.

Voor 2001 zijn er duidelijke engagementen genomen rond de verdere organisatie en ondersteuning van het organiseren van de Elfdaagse en 11-julivieringen. Wat de Vlaamse regering betreft, spreekt het vanzelf dat in het kader van de begrotingsbesprekingen ernstig moet worden nagedacht of er geen bijkomende financiële injectie nodig is voor 2002.

Anno 2002 maakt daar geen deel van uit. Het is een cultureel project dat werd opgezet in het zuiden van West-Vlaanderen en dat wordt gedragen door heel wat partners en gemeenten. Er moet zeker een link zijn met de zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag. Mijn voorvaderen streden wellicht aan de andere kant, want ze spraken Nederlands terwijl de Vlamingen de Franse taal hanteerden.

Het klopt inderdaad dat ik een brief heb geschreven aan Anno 2002 met de mededeling dat ik onder voorbehoud van goedkeuring door de Vlaamse regering, een subsidie wens toe te kennen van 80 miljoen frank. Tot op heden werden er geen subsidies gegeven aan Anno 2002. Er was enkel een beperkt bedrag van de Lottomiddelen gereserveerd voor de administratieve werking. Die 80 miljoen frank zou worden gespreid over 2001, 2002 en 2003.

Ik leg de nadruk op het voorbehoud van goedkeuring. Immers, we zijn via een interkabinettenwerkgroep in overleg met de kabinetten van minister-president Dewael en minister Landuyt bezig een algemene evenementenaanpak te realiseren. De algemene opties worden binnenkort voorgelegd aan de regering. Zelf heb ik vorige week een conceptnota over grote culturele evenementen afgewerkt. De nota wordt de leidraad voor mijn evenementenbeleid. Daarin is in een aantal criteria en regels voorzien voor de toekenning van subsidies aan evenementen.

Ik som ze even op omdat ze belangrijk zijn. Voor de verschillende initiatieven dient een weging te gebeuren op basis van een aantal gronden. Ten eerste is de schaal van het evenement belangrijk : enkel grootschalige manifestaties worden gesteund. Ten tweede zijn er criteria voor de initiatiefnemer. Is het een belangrijke culturele actor ? Wordt het evenement geleid door vertrouwenwekkende personen ? Is het cultureel en niet-commercieel ? Ten derde is de artistieke kwaliteit van het programma van het evenement belangrijk. Bijzondere aandacht gaat daarbij naar de artistieke meerwaarde van de disciplines zelf. Dit criterium slaat op de te verwachten invloed van het evenement op

Anciaux

het brede veld van de artistieke discipline of erfgoedsector die in beeld komt. Ik denk daarbij aan volgende vragen : stimuleert het de vernieuwing, brengt het originele settings en geeft het podium aan belangrijke kunstenaars ? Ten vierde moet er blijvende meerwaarde zijn zowel inhoudelijk als structureel, zowel voor het cultureel veld als voor de stad of streek. We kunnen dit ook benoemen als doorstroming. Hoeveel vraag vloeit hieruit voort ? Ten vijfde is er de uitstraling. Dit criterium heeft betrekking op de artistieke uitstraling en invloed van het evenement op de cultuurscène in Vlaanderen en het buitenland. Ten zesde is er het publieksbereik. Hoeveel publiek wordt er verwacht en waar komt het vandaan ? Ten zevende is er de communicatie. Wordt dit professioneel aangepakt ? Ten achtste de zakelijke voorwaarden en omkadering. Zijn er andere financieringsbronnen ? Wordt dit luik professioneel aangepakt ? Ten negende, heeft de samenwerking met culturele actoren uit binnen- en buitenland een win-winsituatie voor alle betrokkenen tot doel ? Ten tiende de beeldvorming. Welke resultaten kan het evenement opleveren voor het profiel van Vlaanderen ? Ten elfde moeten de wederzijds engagementen worden vastgelegd in een beheersovereenkomst tussen initiatiefnemer en Vlaamse Gemeenschap.

De afweging van Anno 2002 ten aanzien van deze criteria zal binnenkort gebeuren. Op basis van deze criteria zal ik een voorstel doen aan de Vlaamse regering.

We hebben geen opdrachten gegeven aan Anno 2002. Het betreft een intergemeentelijk initiatief dat autonoom opereert. Het spreekt echter vanzelf dat Anno 2002 niet los kan worden gezien van 1302. Ik beschik over een programma dat nog in volle ontwikkeling is. Daarin werden reeds enkele elementen opgenomen die naar de Guldensporenslag verwijzen. Ik ben het met de heer Vandebroek eens dat er voldoende verwijzingen moeten zijn. Het is echter aan de organisatoren om deze op een geëigende wijze in te vullen. Ik hanteer trouwens dezelfde houding ten aanzien van Brugge 2002, culturele hoofdstad van Europa.

Anno 2002 verwijst wel naar 1302, maar wordt enkel ondersteund omwille van de culturele kwaliteiten van het evenement. Het evenementenbeleid staat op zich los van de viering van de zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag, hoewel er kan – en mijns inziens moet – naar verwezen worden. In diezelfde zin staat dit evenementenbeleid ook los van de subsidies voor de podiumkun-

sten of van de subsidies in het kader van het muziekdecreet. Er zijn op dit ogenblik al middelen die, op ons uitdrukkelijk verzoek, worden gecentraliseerd bij de minister-president. Het moet nu eenmaal een project van de hele Vlaamse regering worden. Er moet tevens nog bijkomende ruimte worden gecreëerd. Ik wens echter nogmaals uitdrukkelijk te herhalen dat het evenementenbeleid op zich helemaal los staat van de zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag.

Wat uw tweede vraag betreft, moet ik onmiddellijk eerlijk bekennen dat ik niet wist dat dit reeds op hun website stond. Het is wel zo dat één van mijn kabinetsmedewerkers momenteel deel uitmaakt van de programmatieraad van Anno 2002. Anno 2002 heeft een programmaraad ingesteld die niet alleen bestaat uit de medewerkers, maar ook uit externe deskundigen die niet verbonden zijn aan het project. Mijn medewerker zit daar dus op vraag van het bestuur van Anno 2002 en op basis van zijn deskundigheid, niet op grond van het feit dat hij deel uitmaakt van mijn kabinet. Hij was trouwens de man die ook Brugge 2002 op gang bracht. De bedoeling is het voorlopig programma te beoordelen, uit te diepen en tot beslissingen te komen. Hij fungeert als een soort raadgever, maar maakt geen deel uit van het Anno 2002-team. Zijn aanwezigheid en inzicht in het programma zal mij straks helpen om de kwaliteit van het project te toetsen aan de hierboven gestelde criteria en om een gefundeerd voorstel te doen aan de Vlaamse regering. Dezelfde medewerker heeft trouwens gedurende zes maanden hetzelfde werk gedaan voor Brugge 2002 terwijl hij al op mijn kabinet werkte.

U vraagt of het vanuit toezichtsoogpunt aangewezen is dat een kabinetsmedewerker hierbij betrokken is. Ik geef toe dat dit het voorwerp van discussie kan zijn. Er zijn echter tal van door de Vlaamse overheid gesubsidieerde culturele instellingen waar een vertegenwoordiger van de overheid deel van uitmaakt. Dit is ook het geval voor Brugge 2002. Ik ben er rotsvast van overtuigd dat mijn medewerker deontologisch correct handelt. Ik heb trouwens nog andere medewerkers die niet voltijds op mijn kabinet werken, maar dat combineren met een job in een gesubsidieerde culturele instelling. Ik kan u verzekeren dat ik dat alles goed in het oog houd. Er is in ieder geval nog nooit sprake geweest van het voortrekken van iemand omwille van de banden die hij of zij zou hebben. Toezicht wordt trouwens vaak als voorwaarde gesteld voor subsidiëring.

Wat uw derde vraag betreft, heb ik de beoordelingscriteria al aangehaald. Ik beloof om de evene-

Anciaux

mentennota zo snel mogelijk aan de parlementsleden over te maken. De afweging van het programma Anno 2002 ten aanzien van de inhoudelijke criteria zal ik binnenkort maken. Deze zal de basis vormen van de regeringsbeslissing. Ik kan u reeds meedelen dat de vooropgezette 80 miljoen frank niet de facto verworven is, en dat ik streng zal toezien op de kwaliteit van het project.

Met betrekking tot uw vierde vraag bereiken mij inderdaad signalen die wijzen op de moeilijke totstandkoming van dit project. Ik zal nog een gesprek organiseren met de betrokken bestuurders om de problemen beter in te kunnen schatten. Dit soort problemen is klaarblijkelijk eigen aan grootschalige evenementen. Ze maken allemaal kleine en grote crisismomenten door. Dat gebeurt beter voor dan tijdens het evenement zelf ; want ook dat hebben we al meegemaakt. Zulke crisissen leiden meestal tot sterkere projecten, maar ik geef toe dat ik me ongerust maak over de voorbereidingen. We zijn immers niet meer zo ver verwijderd van de eigenlijke realisatie.

Een van mijn initiatieven is de medewerking van mijn kabinetsmedewerker. Op het moment dat we de bedoelde berichten ontvingen, en naar aanleiding van het ontslag van de heer Allegaert, meenden we een duwtje in de rug te moeten geven. Er volgt echter nog verder onderzoek en gesprek.

Het project Anno 2002 heeft altijd een heel positieve indruk op me gemaakt, precies omdat het van onderuit is gegroeid uit een intergemeentelijke samenwerking. Bij de beoordeling zal het ongetwijfeld een belangrijk criterium blijven of het project gedragen wordt door de verschillende partners die aan de basis ervan hebben gelegen.

Ik herhaal dat het normaal is dat er conflicten ontstaan bij een cultureel evenement. Iedereen heeft immers zijn eigen visie en zijn dada. In de cultuursector ontstaan van nature mooie zaken uit botsingen. Juist daarom voel ik me goed in deze job.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik dank de minister voor zijn omstandig antwoord. Graag maak ik nog een paar aanvullende opmerkingen. Het gaat om grote projecten. Het is evenwel evident dat Brugge 2002 van een andere orde is dan het evenement in Zuidwest-Vlaanderen. Het verheugt me dat u bereid bent om ook voor dit interlokaal ontwikkeld

project met behoorlijk forse middelen uit te pakken.

Er is echter een dubbel spanningsveld. Naar het eerste hebt u uitvoerig verwezen. Daar moet duidelijkheid over worden geboden, duidelijkheid die er nu zeker niet is, ook niet in de regio. U maakt er een geëigend cultureel project van, dat u wenst te volgen, maar niet in een combinatie. Uiteraard moeten culturele projecten beantwoorden aan tal van kwaliteitscriteria.

We weten inderdaad uit de werkzaamheden van deze commissie dat het met vallen en opstaan gaat. Dat is eigen aan culturele actoren, en ik heb er geen problemen mee. Het kan immers inderdaad een meerwaarde opleveren. Het project is echter jaren geleden gestart met een ander concept, waarin het culturele op interlokaal en regionaal vlak gebracht zou worden, groeiend naar de viering van een feit. Er werd geen verwachtingspatroon gekweekt dat we op 11 juli 2002 allemaal voor één keer uit de bol zouden gaan om 700 jaar Vlaanderen te vieren. De perceptie was integendeel dat we ergens naartoe zouden groeien, maar ook dat dat gedragen zou worden gedurende jaren. Dat is een verantwoord project.

Van dit uitgangspunt wordt in menig opzicht, zo niet totaal, afstand genomen. Het is een cultureel project, interlokaal en regionaal, maar de verwijzing naar het historisch gegeven komt nog slechts mondjesmaat aan bod. Het mag nog wel, maar het is werkelijk 'en sourdine'.

Mijn tweede bemerking gaat over een zaak die bij velen, ook hier, zeer hoog zit. Een van uw kabinetsmedewerkers, een gewaardeerd iemand, is erbij betrokken. Ik zeg niet dat ik die uitspraken van hem heb gehoord. Ik hoor ze echter wel van bepaalde medewerkers. Ook een gewezen intendant laat zich denigrerend uit in de zin van 'het zou maar eens iets te maken moeten hebben met 11 juli 2002'.

Mijnheer de minister, we hebben een eigen parlement en een eigen regering. We hebben volgend jaar zeker iets te vieren. Hopelijk kunnen we onze natie gedurende zeker nog 700 jaar verder uitbouwen. Ik begrijp echt niet dat men hierover denigrerend kan doen.

Dit zorgt voor een spanningsveld. Ik hoop dat u erin slaagt om dat bedrag van 80 miljoen frank op een cultureel verantwoorde manier te besteden. Het gaat hier eigenlijk om een politiek evenement dat hopelijk nog vele jaren zal bestaan. Hoe dan ook, als u erin slaagt om dat op een goede manier

Vandenbroeke

te regelen, dan krijgt u zeker en vast applaus. Tot nu toe wringt het echter heel sterk in de regio.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik wil daar nog even op doorgaan. Ik citeer met eigen woorden de journalist Marc Reynebeau. Hij stelt dat het Vlaamse cultuurbeleid bij uitstek de uiting is van de wijze waarop gestalte wordt gegeven aan de Vlaamse identiteit.

Ik wil hierop het volgende zeggen. Cultuur heeft vanzelfsprekend alles te maken met bepaalde vragen. Waar komen we vandaan ? Waar gaan we naartoe ? Cultuur is zonder enige twijfel de manier om te komen tot een gemeenschap. In die zin is reflectie op de Vlaamse identiteit en het Vlaamse bewustzijn binnen het cultuurbeleid vanzelfsprekend voor mij. Ik zal dus nooit aanvaarden dat daar denigrerend over wordt gedaan.

Naast deze verwijzing naar het verleden moeten we zeker en vast ook toekomstgericht denken. We moeten afstappen van de stelling dat de Vlaamse eigenheid louter en alleen gebaseerd kan zijn op wat we ooit geweest zijn. Cultuur moet zowel het materiële als het immateriële erfgoed actueel en toekomstgericht maken. Cultuur moet dat erfgoed eigentijds vertalen. Daarin zijn verwijzingen vanzelfsprekend, maar men moet ook de artistieke vrijheid laten om dit op een totaal onafhankelijke manier in te vullen. Artistieke vrijheid is immers een van de heiligste zaken die er zijn voor mij. Het is een van de toetsstenen van een democratie. Laten we dit dus niet op een verkrampde manier bekijken.

Mijnheer Vandenbroeke, we moeten een onderscheid maken tussen hoe iets gegroeid is en hoe we er vandaag tegenover moeten staan. Ik bekijk deze zaak vandaag als een cultureel evenement dat in het jaar 2002 plaatsvindt, en bijgevolg het best verwijzingen heeft. Naast het culturele evenementenbeleid moet er in 2002 en de daaropvolgende jaren uiteraard ook een beleid komen rond het project Vlaanderen-Europa 2002 zoals het vroeger was. Het gaat ten eerste om de Elfdaagsen en 11-julivieringen en ten tweede om het maatschappelijk, politiek en cultureel debat dat we in Vlaanderen tot stand moeten brengen.

Waar willen we met deze gemeenschap naartoe ? Ik krijg de indruk dat we dreigen aan navelstaarde-rij te blijven doen, waarbij we onze portemonnee het belangrijkste vinden. Als we die weg volgen, zullen de verzuring en het egoïsme alleen maar toenemen. Dat is niet de weg die we moeten volgen. Mijns inziens moeten we een project ontwikkelen dat zorgt voor een groter gemeenschapsgevoel en een grotere verantwoordelijkheidszin. Daarin speelt cultuur dan een zeer belangrijke rol.

De Vlaamse regering heeft dus wel degelijk bepaalde keuzes gemaakt. De Vlaamse Kleurennota moet nog verder worden uitgewerkt. In maart zal daarvoor het startcolloquium worden gehouden. Daarbij komt dan nog het verder ondersteunen van de Elfdaagsen.

Daarnaast moet ik een cultuurbeleid voeren dat altijd gelinkt dient te zijn aan de gemeenschap, maar dat op zich los staat van de 700ste verjaardag zonder dat het daar echter volledig los van kan staan.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, u verwees naar een journalist. Ik wil u nog een boodschap meegeven. De minister-president heeft 14 dagen geleden bij de prijsuitreiking van de kijken- en luisterkritiek op gewezen dat journalisten zich ervan bewust dienen te zijn dat ze een bepaalde rol spelen bij de bewustzijnsvorming van de gemeenschap, positief of negatief. Ik vind het formidabel dat de minister-president dit onder de aandacht heeft gebracht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het wetenschappelijk onderzoek in de culturele sector en het verderzetten van de publicatiereeks Cultuurstudies

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse

Voorzitter

Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het wetenschappelijk onderzoek in de culturele sector en het verderzetten van de publicatiereeks Cultuurstudies.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de jongste tijd ben ik op zoek geweest naar informatie over de thema's culturele economie en economie van de cultuur. Het viel op dat vooral in Vlaanderen vrij weinig relevant onderzoeksmateriaal voorhanden is. Toch is dit materiaal nuttig voor het onderbouwen van beleidsinitiatieven. Ik herinner me de bespreking van het jeugdwerkbeleidsplan. Toen heb ik gezegd dat heel wat premissen uit de tekst naar mijn aanvoelen correct waren. Het noodzakelijk onderzoeksmateriaal om dit intuïtieve gevoel te toetsten aan de werkelijkheid was echter niet beschikbaar.

In het verleden werden een aantal onderzoekopdrachten gegeven. Toen werd vastgesteld dat het opgeleverde materiaal dermate waardevol was dat het ook toegankelijk moest zijn voor een breder publiek en zeker voor mensen uit de sector. Het valt bovendien op dat studenten dit materiaal goed kunnen gebruiken bij het schrijven van thesen en eindejaarsverhandelingen. Het gaat over pakken waardevol materiaal waarop kan worden gesteund bij het innemen van standpunten.

Ik herinner me de eerste studie nog : 'Economische impacten van podiumkunsten in Vlaanderen'. Ik meen trouwens dat voormalig minister Weckx de opdracht ertoe heeft gegeven. De studie is een standaardwerk geworden van professor De Brabander. Recent werd de gepubliceerde studie over musea en de publiekswerking ervan, gebruikt tijdens het debat over de museumjaarkaart. Het is altijd belangrijk om over ondersteunend materiaal te beschikken bij het nemen van beleidsmaatregelen. Aan de hand ervan kan worden onderzocht of de voorgestelde instrumenten wel de juiste zijn voor het bereiken van beleidsdoelstellingen.

Mijnheer de minister, hebt u onderzoekopdrachten gegeven sinds u minister van Cultuur bent ? Zo ja, aan wie en welke thema's behandelen ze ? Zult u de resultaten ervan publiceren in de reeks Cultuurstudies opdat ook betrokkenen uit de culturele sector over relevant materiaal kunnen beschikken ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, bij de lopende wetenschappelijke onderzoeken in de culturele sector kunnen we drie soorten onderscheiden. Ten eerste is er het programma 'beleidsgericht onderzoek' dat wordt uitgevoerd met kredieten van de afdeling wetenschappen. Ten tweede zijn er de nog lopende onderzoeken van vorige jaren. Die vallen onder programma 45.5 van het algemeen cultuurbeleid van de begroting van de administratie Cultuur. Ten derde zijn er onderzoeken die worden uitgevoerd via het programma 45.5 algemeen cultuurbeleid van de begroting 2000 van de administratie Cultuur.

– *Minister Bert Anciaux laat de bijlage 'Lopend wetenschappelijk onderzoek in de culturele sector' ronddelen.*

Ik heb een overzicht bij me van de onderzoekopdrachten die ik sinds mijn aantreden heb gegeven. Ik zal het kort overlopen. Ik kan alvast meedelen dat voor de begroting 2001 nog geen onderzoekopdrachten werden toegekend die vallen onder basisallocatie 12.24 'enquêtes en studies' van programma 45.5 'algemeen cultuurbeleid'.

Onder het programma 'beleidsgericht onderzoek' vallen de studies 'Tijdsbesteding van de Vlamingen : een tijdsbudgetonderzoek bij een representatieve steekproef van Vlamingen' die werd uitgevoerd door professoren Mark Elchardus en Ignace Glorieux van de VUB, 'Het jeugdwerkbeleidsplan als instrument voor de ontwikkeling van lokaal jeugdbeleid. Indicatoren voor een longitudinale benadering' dat wordt uitgevoerd door professor Dany Wildemeersch KUL en professor Maria Bouverne-De Bie RUG, en het lopende onderzoek 'VL-ICOON Integratie van Iconografische gegevensbestanden van het gebouwde patrimonium in Vlaanderen', van twee professoren van de KUL namelijk Koenraad van Balen en John Rademakers. Daarnaast loopt een studie 'De participatie van de artistiek-actieve burger op het veld van de niet-beroepsmatige kunstbeoefening in Vlaanderen : betekenis en omvang, voorzieningen en begeleiding, beleidsimpact en -scenario's' door professor Luc Dekeyser van de KUL. Het onderzoek 'Maatschappelijke participatie van jongeren' is een samenwerkingsverband tussen de VUB en de Sociale Hogeschool KVMW in Gent. Het onderzoek 'Een sociologische analyse van het cultuuraanbod en cultuurgebruik in Vlaanderen' is een samenwerkingsverband tussen de KUL, de RUG en de Ehsal. Dit zijn de lopende projecten wat het programma beleidsgericht onderzoek betreft.

Anciaux

Binnen de begroting Cultuur lopen voor het programma algemeen cultuurbeleid nog een aantal onderzoeken van de vorige jaren, namelijk : 'Cluster : onderwijs, cultuur, creativiteit en kunst', 'Beleidsopties voor het sociaal-cultureel werk in Vlaanderen', 'Vergelijkend sociologisch onderzoek naar de zingeving van de bestedingen van de Vlaamse Gemeenschap in de cultuursector en in de culturele componenten van de andere beleidsdomeinen van de bevoegde minister' en 'Reguliere en alternatieve werkgelegenheid in de sector volksontwikkeling in Vlaanderen'.

De projecten van vorig jaar zijn het aanvangsdossier 'Groot Europees theater te Brussel', 'De literaire en muziekarchieven in Vlaanderen', 'Infrastructuur van muziekclubs', 'Onderzoek naar de effecten van het sociaal-cultureel beleid voor allochtonen', 'Ontwikkelen van standaarden voor lokaal cultuurbeleid', 'Gemeenschappelijk onderzoek naar de mogelijkheid van een fuivenbeleid', 'Ontwikkeling van modellen en instrumentarium voor lokaal cultuurbeleid', 'Voorstel voor een nieuwe functieclassificatie in de podiumsector' en 'Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar het actuele lokaal historisch volks- en heemkundig landschap in Vlaanderen'. Dit overzicht is in mijn ogen volledig. Het spreekt vanzelf dat we hier tijdens de commissiebesprekingen nog verder op kunnen ingaan.

Wat de concrete vraag over de publicatie van de resultaten van onderzoeksprojecten betreft, ben ik het eens met mevrouw Van Hecke. De traditie, die tijdens de vorige legislatuur is ontstaan, om in de reeks Cultuurstudies de resultaten te publiceren van bepaalde onderzoeksopdrachten die in opdracht van de minister van Cultuur zijn uitgevoerd, is een goede zaak. Deze publicaties stellen de bevindingen en de aanbevelingen van dit met overheidsgeld uitgevoerd wetenschappelijk onderzoek beschikbaar voor een ruim publiek van geïnteresseerden. Ik reken de leden van de commissie voor Cultuur uiteraard bij deze groep.

Ik vind echter niet dat de resultaten van zeer technische onderzoeken moeten worden gepubliceerd. Men zou deze resultaten voor de echte geïnteresseerden via de website van de Vlaamse Gemeenschap kunnen ontsluiten. Deze opmerking geldt niet voor de onderzoeken naar het cultuurbeleid die voor het brede culturele milieu interessant zijn en niet enkel voor de specialisten of voor de Vlaamse overheid. Ik vind het voortzetten van de publicaties van dergelijke studies in de reeks Cultuurstudies zeker zinvol. Ik zal binnenkort met de

administratie Cultuur overleggen hoe we dit het best aanpakken. Ik zal hierbij ook de opdracht geven om deze publicaties opnieuw op te starten.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik wil de minister bedanken voor zijn antwoord en voor de omstandige bijlage. Aangezien ik van een aantal van deze studies niet op de hoogte was, heb ik via het rondgedeelde overzicht belangrijke informatie ontvangen. Het doet me alleszins genoeg dat de minister de zinvolheid van de reeks onderschrijft, en dat hij de publicaties zal voortzetten op het ogenblik dat zich nuttige onderzoeken aandienen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Certificaat Nederlands als Vreemde Taal van de Nederlandse Taalunie

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het Certificaat Nederlands als Vreemde Taal van de Nederlandse Taalunie.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de minister, de gemeenschappelijke bevordering van de kennis en het gebruik van de Nederlandse taal en de studie ter verspreiding van die taal in het buitenland behoort tot de opdrachten van de Nederlandse Taalunie. Om die opdracht te vervullen, heeft de Nederlandse Taalunie onder meer het certificaat 'Nederlands als vreemde taal' ontwikkeld.

Dit certificaat kent wereldwijd een aanzienlijk succes. Ik heb vernomen dat jaarlijks in alle mogelijke landen ongeveer 4.000 mensen aan het examen deelnemen. De meeste deelnemers leggen dit examen evenwel af om aan een Nederlandstalige universiteit te kunnen studeren. Het certificaat kan ook in Vlaanderen worden behaald. De Nederlandse Taalunie heeft het certificaat gelijkgeschakeld met het Nederlandse staatsexamen NT2. Ik vraag me dan ook af of het certificaat niet intensiever

Gatz

kan worden ingezet in het kader van de Vlaamse en de Nederlandse taalpolitiek. Om deze inzetbaarheid te illustreren, wil ik even een aantal mogelijkheden toelichten.

In België hebben we eigenlijk al wat buitenland in eigen land. Voor bepaalde specifieke functies is de kennis van het Nederlands immers vereist. Er is op federaal en op Brussels niveau al jaren een tekort aan tweetalig personeel. Kijkend naar het Nederlandse voorbeeld vraag ik me af of de minister, als voorzitter van de Nederlandse Taalunie, dit certificaat in overleg met de federale overheid niet kan gelijkschakelen met het taalbrevet van Selor. Net als bij dit brevet, kan men ook het certificaat voor verschillende niveaus van taalbeheersing behalen.

Een tweede mogelijkheid betreft het Franstalig onderwijs. Ik heb enkele weken geleden vernomen dat het Franstalig onderwijs onvoldoende leerkrachten vindt voor de lessen Nederlands. De Nederlandse Taalunie en de Vlaamse overheid zouden deze opleiding en dit certificaat aan de Franse Gemeenschap kunnen aanbieden als een kwaliteitsvolle toets om de leemtes in het Franstalig onderwijs op te vullen. De Franse Gemeenschap zou de leerkrachten die het 'certificaat van uitgebreide kennis' hebben behaald, kunnen erkennen om les te geven in het Franstalig onderwijs. Mijns inziens mag dit aanbod evenwel niet vertrekken vanuit een paternalistische visie.

Een derde mogelijkheid situeert zich buiten de specifieke Belgische context. De Nederlandse Taalunie kan ook internationaal een bredere rol spelen dan heden het geval is. Zonder te willen vooruitlopen op de resultaten van debatten die nog niet zijn afgerond, wil ik erop wijzen dat er steeds meer stemmen opgaan om de leemtes op de Europese arbeidsmarkt door middel van immigratie op te vangen. Dat zou gebeuren voor informatici maar ook voor andere beroepen.

Mijnheer de minister, kan de Taalunie hierop niet proactief en positief inspelen door het certificaat en de opleidingen in de emigratielanden aan te bieden en als een immigratievoorwaarde te hanteren? Ik besef dat dit laatste al iets controversiëler is. Men moet hiervoor stappen zetten om dit aspect van de immigratiepolitiek toe te wijzen aan de gemeenschappen. In een federaal land als Canada, dat een lange en open immigratietraditie heeft, is Quebec omwille van de taalverhoudingen hiervoor zelf bevoegd. Het slaagt erin een actieve politiek te voeren die de culturele vooroordelen bij zowel de

autochtone Franssprekende bevolking als bij de immigranten wegneemt en de integratie bevordert.

De kennis van het Nederlands is een belangrijke integratiefactor. Mijn voorstellen om de NT2-cursussen en het Certificaat Nederlands als Vreemde Taal open te trekken, zijn nuttig, ook als we rekening houden met de discussie over de inburgeringstrajecten en het onthaalbeleid, die in verscheidene commissies wordt gevoerd.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag van de heer Gatz is veeleer een suggestie. Hij heeft ongetwijfeld gelijk wanneer hij stelt dat de proef voor het Certificaat Nederlands als Vreemde Taal testen van verschillende niveaus en van aanzienlijke kwaliteit omvat. Deze proef die voor de Nederlandse Taalunie werd ontwikkeld, werd recent nog door een nieuw contract toegewezen aan een Vlaams-Nederlands consortium waar nu de KUL deel van uitmaakt. Vroeger was dat de UCL. De Nederlandse partner is de Universiteit van Nijmegen.

Mijnheer Gatz, ik wil uw vragen of suggesties best ter harte nemen. Ik kan u nu direct geen eenduidig antwoord geven of het mogelijk is dat het certificaat op het federale niveau in het Selor, of door de Franse Gemeenschap kan worden aangenomen als taalproef of -brevet. Ik kan dat uiteraard niet oplossen, zelfs niet als voorzitter van de Nederlandse Taalunie. Ik zal dit zeker bij de federale en Franse Gemeenschapsoverheden aankaarten en zelfs bepleiten. Ik vrees echter dat de zaken iets ingewikkelder liggen. In elk geval heeft de Nederlandse Taalunie op grond van het actieplan 2001 de opdracht gekregen om daarover met het ministerie van de Franse Gemeenschap besprekingen te voeren. De regering van de Franse Gemeenschap heeft een werkgroep opgericht, die als gesprekspartner van de Taalunie zal optreden. In dat verband wordt ook de mogelijkheid onderzocht om aan te sluiten met de cel Nederlands in Nord-Pas-de-Calais.

Ik kan u tegemoet komen als u het hebt over het proactief optreden van de Taalunie inzake elementaire kennis van het Nederlands van potentiële immigranten uit andere landen betreft. Op dit vlak heeft het Comité van Ministers zelf ook reeds proactief gewerkt. In het perspectief van het toekomstige meerjarenbeleid vanaf 2003 van de Taalunie, heeft het Comité zich voorgenomen de hele problematiek van NT2 op de werkvloer en in de belangrijkste emigratielanden voor onze arbeids-

Anciaux

markt op een actieve manier aan te pakken. Ook de hele materie van het inburgeringsbeleid willen we, liefst via een meer geïntegreerde aanpak in Vlaanderen en Nederland, binnen de NTU verder ontwikkelen.

Het algemeen secretariaat van de Taalunie heeft alvast de opdracht gekregen het nodige vooronderzoek daartoe te ondernemen en te organiseren. Dit gaat immers om meer dan alleen de departementen voor Onderwijs en Cultuur, die in de Nederlandse Taalunie vertegenwoordigd zijn.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de minister, ik ben positief verrast dat in uw antwoord een aantal zaken grotendeels gelijklopen met de punten die ik naar voren heb geschoven. Ik zal daarop zeker nog terugkomen om na te gaan of men vooruitgang boekt. We moeten ons niet onmiddellijk spiegelen aan de grote broers in Europa, zoals Groot-Brittannië en Frankrijk. Deze landen spelen een zeer actieve politiek inzake taalcertificaten. Die talen hebben uiteraard een andere status dan de onze. Het Nederlands is een middelgrote taal in Europa. Vanuit die optiek moeten we actiever optreden. Ik zal nagaan of de projecten die u aanhaalt ergens toe leiden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Joachim Coens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het uitblijven van het aangekondigde decreet inzake sportieve vrijetijdsbesteding en de gevolgen hiervan voor de subsidiëring van de betrokken sportfederaties

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Coens tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over het uitblijven van het aangekondigde decreet inzake sportieve vrijetijdsbesteding en de gevolgen hiervan voor de subsidiëring van de betrokken sportfederaties.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, dit onderwerp is in dit parlement diverse malen aan bod gekomen, zowel in deze als in de vorige zittingsperiode. Het gaat namelijk over de organisatie en het subsidiëren van verenigingen en federaties die actief zijn in het Vlaams sportlandschap. Het decreet houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties van 13 april 1999 bevat een aantal overgangsmaatregelen. De minister heeft daar uitvoering aan gegeven. Op basis van een sporttakkenbeleid werd een sporttakkenlijst opgesteld. De Vlaamse Sportraad heeft daar een advies over gegeven. Het was duidelijk dat hiermee niet het volledig landschap werd bestreken. Er was sowieso nood aan bijkomende decretale bepalingen. In mei 2000 heeft mijn fractie daar een poging toe gedaan. We hebben een voorstel van decreet ingediend – stuk 295 – over de subsidiëring van sportorganisaties. Het was de bedoeling complementair te werken. We wilden bekijken wat er bijkomend kon gebeuren voor een aantal federaties die vroeger erkend waren, die blijkbaar een zeer nuttige en belangrijke functie vervulden en vervulden in het sportlandschap, maar die door de sporttakkenlijst en andere bepalingen niet meer onder het decreet ressorteerden. Er hebben hoorzittingen plaatsgevonden over dit onderwerp. We hebben het advies van de Sportraad daarover gekregen. Er was sprake van een aantal bedenkingen.

Mijnheer de minister, in uw beleidsbrief en naar aanleiding van de bespreking van de begroting 2001 stelde u ook dat er nood was aan een bijkomend decretaal kader om een oplossing te vinden zodat het georganiseerde landschap zo ruim mogelijk wordt bestreken, het aanbod zo ruim mogelijk blijft en het Vlaamse sportlandschap niet verschaalt. Naar aanleiding van de vragen die diverse leden daarover hebben gesteld, onderschreef u dat meermaals. Meer zelfs, in de begroting voor Blosio heeft men op uw voorstel 25 miljoen frank gereserveerd voor de uitvoering van een decreet houdende sportieve vrije tijd. We hadden nochtans een amendement bij de begroting voorgesteld dat de overgangsmaatregelen van het decreet van 1999 met betrekking tot de sportfederaties zou uitstellen, zij het niet voor eeuwig. Dit zou gebeuren met het oog op de bespreking van een nieuw decreet, met nieuwe regelingen en wijzigingen.

Op het ogenblik dat de nieuwe regeling dan van kracht wordt, moeten de overgangsbepalingen worden opgeheven. In de overgangperiode laten de gevolgen zich voelen. Het decreet en de uitvoeringsbesluiten stellen de federaties en organisaties voor financiële en organisatorische problemen. De

Coens

werkingssubsidies vallen weg, en hun personeels-subsidies worden met 20 percent verminderd. In het licht van de toekomst hebben de meeste personeelsleden hun vooropzeg gekregen. Zo wil men arbeidsrechtelijk in orde zijn om deze mensen eventueel dit jaar nog te ontslaan.

Bekwame organisaties staan op het punt te verdwijnen of sterk af te kalven, en het gevaar bestaat dat bekwame mensen uit de sector verdwijnen. Dat kan niet de bedoeling zijn. Mijnheer de minister, u hebt ook altijd gezegd dat het verhaal nog niet af is. U hebt ideeën geopperd zoals de invoering van clustervorming en dergelijke. De vraag mag worden gesteld welke timing we respecteren en wat er in afwachting moet gebeuren. Ons amendement op de overgangsregeling is verworpen met de argumentatie dat daar zeer binnenkort aan wordt gemedieerd. Er wordt gezegd dat Waalse sportfederaties clubs hebben voorgesteld om bij hen aan te sluiten. Ik veronderstel dat dit geen oplossing kan zijn.

Welke timing wordt gerespecteerd bij de toepassing van de verschillende decreten, in het bijzonder van het decreet inzake sportieve vrijetijdsbesteding? We hebben een voorstel van decreet uitgewerkt waarop veel opmerkingen waren. We kunnen eventueel ons voorstel aanpassen. We vragen ons af of dat wel zin heeft als u morgen zelf een ontwerp indient. Wanneer zult u een ontwerp indienen? Hebt u daartoe een werkgroep in het leven geroepen? Wie zetelt daarin? Hoe wilt u de overgangperiode aanpakken? Dat is het eigenlijke onderwerp van de interpellatie. Vandaag zijn er grote problemen op het terrein. Wilt u die overgangperiode decretaal regelen? We hebben vernomen dat het decreet inzake de sportieve vrijetijdsbesteding zou worden gekoppeld aan een wijziging van het decreet inzake de sportfederaties.

Misschien is zo'n wijziging wel nodig, maar ik weet dat dit slechts op termijn kan gebeuren. Als men dat wilt verbinden, komt men in tijdsnood. Verder is het nuttig op te merken dat een aantal federaties die op het vlak van recreatie actief zijn, zich tegen een grondige wijziging verzetten. Ik wil vooral weten welke timing u wilt hanteren om de overgangperiode te overbruggen zonder dat er onherstelbare schade wordt opgelopen.

De voorzitter : Ik heb zelf twee opmerkingen. Tijdens de voorbije zittingsperiode is het zelden gebeurd dat decreten over cultuur en sport niet met een vrij grote meerderheid zijn goedgekeurd. Het

voorliggende decreet is daarop een uitzondering : drie van de vier huidige meerderheidspartijen hebben tegengestemd. Ik stel vast dat de nefaste gevolgen van het decreet moeten worden weggewerkt.

Verder denk ik dat we zeer snel duidelijk moeten maken welke oplossing er is voor de uit de boot gevallen sportfederaties. We moeten snel beslissen of er al dan niet een overgangsregeling wordt uitgewerkt. Dat is ook gezegd naar aanleiding van de hoorzitting waarover de heer Coens het heeft gehad. Tegen het reces moet er klaarheid zijn.

Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijn antwoord zal kort zijn, want ik kan pas iets vertellen over een ontwerp van decreet als het er ook is. Ik kan u wel meedelen wat de stand van zaken is.

Mijnheer Coens, ik begrijp dat u deze vraag stelt, want u ligt zelf aan de basis van het probleem. U hebt een voorstel van decreet ingediend dat heeft geleid tot de goedkeuring van het decreet van 13 april 1999. De goedkeuring van de sporttakkenlijst heeft ertoe geleid dat een aantal sporten niet meer erkend en gesubsidieerd konden worden. Er is toen wel in een beperkte overgangsregeling, maar niet in een vangnet voorzien. Achteraf blijkt dat laatste wel nodig te zijn.

Toen ik minister ben geworden, heb ik onmiddellijk gezegd dat er een oplossing moet komen. We hebben daarover in de commissie gediscussieerd. Het decreet over de sportfederaties vertoont tekorten. Dat is ook met andere decreten het geval. We hebben even overwogen om van nul te herbeginnen. Het bilan vertoont echter meer positieve dan negatieve kenmerken. We hebben daarom besloten om toch door te gaan. De sporttakkenlijst is er gekomen. In uitvoering daarvan zijn een aantal sporten uit de boot gevallen.

Ik heb onmiddellijk gezegd dat ik dat probleem erken. Voor mij zijn een aantal vormen van sportieve vrijetijdsbesteding maatschappelijk erg belangrijk. Ik heb dat ook opgenomen in de beleidsbrief. U hebt zelf een voorstel van decreet ingediend. Ik lees het advies van de Vlaamse Sportraad terzake : 'De Vlaamse Sportraad meent dat het voorstel nogal impulsief en fragmentarisch overkomt. Men zou omgekeerd moeten werken. Niet een voorstel van decreet maken en dan zien wat erin past, wel een inventaris maken van het sportieve recreatieve aanbod, een typologie van het brede sportlandschap in Vlaanderen en dan zien hoe het beleid daarop kan inspelen.' Men verwijst dan naar de

Sauwens

Atlas van de Sport die in West-Vlaanderen werd voorgesteld en die als model zou kunnen dienen.

Dit proces neemt veel tijd in beslag. We willen het brede sportlandschap bekijken. Ik wil vanuit een bepaalde typologie en rekening houdend met het aanbod beslissen wat wordt erkend en gesubsidieerd. We zullen keuzes moeten maken. Ik heb een eerste ontwerp van tekst klaar in verband met de erkenning en subsidiëring van de desbetreffende organisaties. Daarover wordt binnen de regering in een breder perspectief gediscussieerd. Ik hoop in de loop van maart of april de bespreking te beëindigen. Daarna kom ik naar het parlement en hoop op een breed overleg met begrip voor de moeilijke situatie.

Het is geen gemakkelijke oefening. Ik denk dat we naar een indeling van het Vlaamse sportlandschap zullen gaan dat langer dan een of twee jaar standhoudt en waarbinnen een aantal nieuwe sporten op langere termijn kunnen worden vervat. Tegelijkertijd zoek ik ook naar een vereenvoudiging van de administratieve formaliteiten die vooral voor kleinere federaties zeer zwaar wegen. Ik hoop dus rond het paasreces een eerste ontwerp van tekst aan het parlement voor te leggen.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik dank de minister voor zijn antwoord. We willen voorkomen dat de overgang leidt tot rampen op het terrein. Na de bespreking in het parlement moet er nog een advies van de Raad van State komen. De noodrem is een begrotingscontrole waar een amendement wordt bijgevoegd inzake een overgangsbepaling.

Het decreet op de federaties is op het einde van de vorige legislatuur tot stand gekomen. Tijdens deze legislatuur is daar uitvoering aan gegeven en is er een sporttakkenlijst opgemaakt. Het is onze bedoeling om het probleem van een aantal belangrijke en nuttige sportorganisaties op te lossen. Deze federaties mogen niet verdwijnen.

De voorzitter : De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : We vinden het ook belangrijk dat deze zaak voortgang kan vinden. De minister pleit voor een nieuwe indeling die langer kan standhouden. Hij heeft het ook over nieuwe sporten. Ik heb daar nog een bedenking bij. De Belgische Wielrijdersbond heeft zich akkoord verklaard om zich op te splitsen, ook al was het enthousiasme niet groot. Dit betekent dat er voor Vlaanderen een grote federatie bijkomt. Wat gebeurt op dat vlak met de middelen ? Worden er nieuwe middelen vrijgemaakt of gaat dit ten koste van de anderen ?

Ik dring er tot slot op aan dat de nieuwe decreten voor het reces ter stemming worden voorgelegd.

Minister Johan Sauwens : Met uw laatste opmerking ga ik volledig akkoord.

Er is inderdaad een stroomversnelling. Er hebben zes nieuwe federaties de stap gezet waaronder de boks-, golf-, jumping- en motorcrossfederatie en nu dus ook de Wielrijdersbond. In het kader van de begrotingsbesprekingen voor 2002 moeten we rekening houden met een resolutie van het Vlaams Parlement die stelt dat de budgetten moeten toenemen in verhouding met het aantal aanvragen. De toetreding van de Wielrijdersbond mag niet betekenen dat andere bonden worden gestraft. Ik zal tijdig de nodige begrotingsvoorstellen doen zodat het budget aangepast blijft aan de nieuwe leden.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Coens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenaren-zaken en Sport, over het kwaliteitsonderzoek IKSport en de remediëring van zwakke punten van sportclubs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramon tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenaren-zaken en Sport, over het kwaliteitsonderzoek IKSport en de remediëring van zwakke punten van sportclubs.

De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag, ingegeven vanuit een bekommernis naar continuïteit, is gebaseerd op de berichten naar aanleiding van een persconferentie die u hebt gegeven.

Uit het kwaliteitsonderzoek IKSport dat 1.657 sportclubs heeft doorgelicht en dat de Vlaamse overheid 50 miljoen frank heeft gekost, blijken immers niet alleen sterke punten – waaronder het ruime aanbod, de clubsfeer, enzovoort – , maar ook een reeks zwakke punten, met name het gebrek aan beleidsplanning op lange termijn, het gebrek aan opleiding van de trainers en het gebrek aan samenwerking met de scholen.

Van de 64 deelnemende erkende federaties – en in sommige gevallen van de gemeenten, met name deze die niet bij een federatie zijn aangesloten – wordt verwacht dat ze iets met die evaluatie doen. Daarbij wordt vooral gewezen op de verdere opvolging en op de uitbreiding van het onderzoek naar nog niet ondervraagde clubs. Daartoe zou de overheid software in de vorm van een cd-rom ter beschikking stellen. Daarbij stel ik me de vraag of de overheid, die toch 50 miljoen frank investeert in dit onderzoek, niet een grotere taak dient te dragen in de verdere opvolging ervan.

Als uit dat onderzoek blijkt dat bepaalde gebreken aan bepaalde oorzaken gelinkt kunnen worden, kan de overheid dan niet een en ander bijsturen of de nodige maatregelen treffen ? Ik denk daarbij aan een situatie waarbij de samenwerking tussen scholen en sportclubs mank loopt. En als er wordt gesignaleerd dat er nood is aan meer gediplomeerde trainers, moeten dan geen sporttakspecifieke instrumenten worden ontwikkeld ? Wordt er door de overheid gedacht aan bijkomende stimuli, begeleiding en middelen ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Ik had een heel uitgebreid antwoord voorbereid, maar ondertussen heb ik vernomen dat het eindrapport “Bijzondere initiatieven Jeugdsport, Kwaliteitszorg in de sportclubs : jeugdwerking.” reeds aan alle leden van deze commissie werd rondgedeeld. Ik zal mijn voorbereid antwoord daarom niet helemaal voorlezen, maar wel ter beschikking stellen van de commissieleden.

Uit recente onderzoeken is gebleken dat de traditioneel georganiseerde sportclub te kampen heeft met diverse problemen. Het project had dan ook twee grote doelstellingen, namelijk de kwaliteit van de algemene clubwerking van de Vlaamse sportclubs evalueren en informatie geven aan de clubs om deze kwaliteit te verbeteren.

Het primaire doel van dit project was niet om een overzicht te geven van de kwaliteit van de Vlaamse sportclubs. De problemen die in dit project aan het licht kwamen, zijn immers niet nieuw. Wel werd dit project juist opgestart om de clubs te helpen in hun streven naar een betere kwaliteit.

De voornaamste zwakke punten van de Vlaamse sportclubs zijn de hoge drop-out, het tekort aan gediplomeerde trainers en professionele begeleiding, financiële moeilijkheden voor de clubs, beperkte samenwerking met school en gemeente en tekorten op managementniveau.

De drop-out bedraagt 54 percent bij de teamsporten en 39 percent bij de individuele sporten. De oorzaak ligt meestal bij tijdgebrek, slechte begeleiding, studies, onaangepaste uurregelingen of kwetsuren. Het gebrek aan gekwalificeerde begeleiding wordt in het rapport uitvoerig beschreven. Wat de financiële situatie betreft, wijst dit rapport erop dat er meer clubs en verenigingen – namelijk 41 percent – met financiële problemen te kampen hebben dan tot nu toe werd aangenomen.

Er werden bijna 1.700 clubs doorgelicht. Die clubs hadden dit zelf gevraagd. We gaan er dan ook vanuit dat zij die het niet hebben aangevraagd, het niet wisten omdat ze door de eigen federatie niet op de hoogte waren gebracht of het niet nodig achtten.

Voor de clubs betekenen de lidgelden 41 percent van hun totale inkomsten. Voor een aantal sporten wordt de sociale drempel door die lidgelden verhoogd.

Op uw vraag hoe een en ander kan worden aangestuurd, kan ik het volgende antwoorden. Het eindrapport bevat een aantal aanbevelingen aan Bloso,

Sauwens

aan de sportfederaties en aan de gemeenten. Die aanbevelingen werden reeds aan de federaties en gemeenten bezorgd, terwijl Bloso zelf ondertussen een aantal besprekingen heeft gewijd aan de totale problematiek. Dit gebeurde onder meer naar aanleiding van de raad van bestuur van december.

In het rapport wordt bijvoorbeeld aan Bloso aanbevolen om de softwaregegevens en de bevindingen ter beschikking te stellen van de 64 erkende sportfederaties die hebben meegewerkt, zodat ze zelf aan de slag kunnen. We hebben een voorbeeld willen stellen en ermee ingestemd om aan basisfinanciering te doen. Nu moeten ze er zelf mee verder werken. Dat is de filosofie waarvan heel het Vlaams sportbeleid tot nu toe is doordrongen, en die ook aan de basis heeft gelegen van het decreet van 1999. We geven de sportfederaties geld, maar ook de verantwoordelijkheid over de wijze waarop ze hun sporttak uitbouwen tot op het laagste niveau.

Verder wordt ook een aantal opleidingen en bijscholingen georganiseerd, en werd gesuggereerd om helpers van verenigingen in de sportfederaties decretaal te ondersteunen.

De werkgroep die op dit moment het decreet op de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties voorbereidt, put zeer veel informatie en aanbevelingen uit dit rapport. Het wordt dus onmiddellijk gebruikt bij het beleidsvoorbereidend werk dat moet resulteren in een nieuw of licht gewijzigd decreet op de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties.

Bestuursleden krijgen de kans om een opleiding of cursussen te volgen over vijftien thema's, zoals het opstellen van een beleidsplan, marketing, verzekering, interne communicatie, sponsoring, websiteontwikkeling, mediamanagement, sportstructuren, VZW-wetgeving, vergadertechnieken, enzovoort. Bloso bouwt zo, op basis van deze verslagen, een soort van basisvorming op.

We hebben vorig jaar en dit jaar in de begroting voorzien in telkens 100 miljoen frank voor het contract jeugdsport. Dat biedt kansen om op lokaal vlak onmiddellijk te remediëren. We zullen de evaluatie nog bespreken, maar ik stel vast dat er aan de basis heel wat goede initiatieven worden genomen. Er is ook 50 miljoen frank extra ter beschikking gesteld van de federaties specifiek voor de opdracht jeugdsport. Op de begroting van Bloso is 10 miljoen frank voorbehouden voor de actie Vrijwil-

liger in de Sport. In dit sportonderzoek gaat het bijna uitsluitend om vrijwilligerswerk in clubs en verenigingen. Het initiatief De Dag van de Sportclub wordt dit jaar voor de achtste maal georganiseerd.

Dit rapport was zijn geld waard. Het werpt voor het eerst op zo'n grote schaal een licht op de goede en minder goede aspecten van de lokale sportclubs. Het geeft vooral de federaties de kans om zich beter te organiseren. Ik vraag immers voortdurend meer aandacht van de federaties voor wat er gebeurt op lokaal vlak.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Dit rapport zal inderdaad heel wat vragen oplossen. Het is wellicht ook goed om het binnen afzienbare tijd opnieuw ter hand te nemen, om te zien hoe het verder geëvolueerd is. Het belangrijkste is dat er een goed instrument is ontwikkeld. Er zijn weliswaar nog vragen naar een aanpassing van het instrument. Het zal dus nog evolueren. Daarnaast is de aanmoediging om zelf aan evaluatie te doen, een belangrijke stimulans voor de clubs om hun eigen werking geregeld door te lichten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joachim Coens tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de organisatie van de dopingcontroles

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Coens tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de organisatie van de dopingcontroles.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de minister, bij uw aantreden hebt u de bevoegdheden gebundeld die betrekking hebben op doping in de sport. Dat is een goede zaak. In uw beleidsbrief hebt u de nadruk gelegd op een correcte uitvoering van het decreet op de medisch verantwoorde sportbeoefening. Het actieplan Medisch Verantwoorde Sportbeoefening bevat een aantal structurele maatregelen. Er zou bijvoorbeeld gewerkt worden met goed

Coens

opgeleide controleteams en er zou een gestandaardiseerd mobiel onderzoekslokaal, de dopingbus geheten, worden uitgebouwd. Een van de belangrijkste instrumenten in de strijd tegen het dopinggebruik in de sport blijft inderdaad de goed uitgevoerde, onaangekondigde dopingcontrole tijdens de sportwedstrijden.

Een aantal mensen hebben ons gecontacteerd om bij deze controles bedenkingen te formuleren. Daarom zouden we van u graag de stand van zaken omtrent deze controles vernemen. Hoe worden ze concreet georganiseerd? Werd de dopingbus al in gebruik genomen? Zo ja, wordt hij dan gebruikt voor alle controles, of slechts voor sommige? Waar werd hij dan ingezet? Zijn er voldoende controleassen beschikbaar om de vereiste dopingcontroles uit te voeren? Zijn ze met andere woorden altijd aanwezig? Sommigen beweren van niet.

Hoe wordt nagegaan of de dokters de controle waarvoor ze werden aangeduid, effectief uitvoeren, hoe ze dat doen, of ze doen wat gevraagd wordt, en in welk tijdsbestek ze dat doen? Kunnen de artsen naar eigen goeddunken bepalen welke personen en in welke leeftijdscategorie zij controleren? In een wedstrijdverslag in de pers werd bijvoorbeeld gemeld dat de dokters geen tijd meer hadden om de aankomst van de senioren af te wachten, en dan maar achtjarige pupillen controleerden. Zo staat het letterlijk in de krant, en een drietal bronnen hebben het bevestigd. Is dat een optie? Wordt daarover overlegd met de ouders?

Er is ook de vraag wie die onkosten voor de dokters moet betalen. Ten slotte is er dan nog de vraag wie binnen de Vlaamse Gemeenschap toeziet op de manier waarop die controles worden uitgevoerd.

De voorzitter : De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, ik wil me volmondig aansluiten bij de vraag om uitleg van de heer Coens. In het verleden heb ik me al meermaals geërgerd aan de manier waarop die dopingcontroles van de Vlaamse Gemeenschap werden uitgevoerd. Ik had vaak de indruk dat men met een kanon op een mug wou schieten. Ik verklaar me nader.

Ten eerste was het zo dat men beoefenaars van bepaalde niet-risicosporten – darts bijvoorbeeld – aan dopingcontroles onderwierp. Ten tweede was het ook zo dat bepaalde niet-risicosporters – jonge kin-

deren bijvoorbeeld – aan die controles werden onderworpen. Dit stond in schril contrast met het feit dat men bepaalde risicosporten en risicosporters, waar het gevaar voor dopinggebruik dus wel sterk aanwezig was, onvoldoende controleerde.

Mijnheer de minister, ik heb een heel korte vraag voor u. In hoeverre hebt u dit beleid bijgestuurd?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, collega's, jaarlijks gebeuren er zo'n 2.000 staalafnames. Wekelijks worden ongeveer acht wedstrijden gecontroleerd, waarbij men telkens een vijftal deelnemers een urinemonster laat afleveren.

Inzake de dopingbus denken we aan een mobiel en gestandaardiseerd onderzoekslokaal. Die dopingbus heeft tot doel de zichtbaarheid van het controlebeleid van de Vlaamse Gemeenschap te verhogen alsook procedurefouten te vermijden. Mijn administratie werd ermee belast om, na het voeren van de prospectie en het marktonderzoek, het bestek en de gunning van de dopingbus af te ronden, met het oog op het inzetten van de bus in de tweede helft van dit jaar.

Het inzetten van dit mobiel dopinglokaal vereist evenwel een juridische basis en dus een wijziging van het besluit van de Vlaamse regering houdende uitvoering van het decreet inzake medisch verantwoord sportbeoefening. Daarna kan, wanneer de administratie dit mobiel dopinglokaal ter beschikking stelt van de erkende controleartsen, de monsterneming plaatsvinden in deze bus. Een wijzigingsbesluit in die zin zal aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Alleen personen die daartoe door de Vlaamse minister worden erkend, kunnen worden aangewezen om toezicht uit te oefenen op de naleving van het decreet, onder andere wat de dopingcontrole betreft. Die erkenning wordt verleend voor een periode van drie jaar en kan worden vernieuwd. Momenteel beschikt de administratie over een equipe van 85 erkende controleartsen, wat als ruim voldoende kan worden beschouwd. Het uitsuren van controle-équipes die uit meerdere artsen bestaan, wordt soms toegepast in bepaalde risico-omstandigheden. Er is een verloop van een vijftal artsen per jaar, die telkens worden vervangen.

Op een bepaald ogenblik heb ik het idee gelanceerd om met vaste controleartsen te werken. We blijken echter weinig kandidaten te vinden om alleen maar plasjes af te nemen. Dat is eigenlijk wel

Sauwens

vrij logisch. Men studeert niet al die jaren om dan gewoon plasjes af te nemen. Daarom werken we met dat uitgebreide team van erkende controleartsen.

De controle wordt geregeld in het uitvoeringsbesluit van 23 oktober 1991 en gebeurt via een opdrachtenblad. Het resultaat van een controle bestaat uit een aantal gecontroleerde sporters. De oproeping voor de dopingcontrole, het proces-verbaal van de monsterneming, het verslag van de monsterneming en de verklaring aangaande de verplaatsing door de controlearts worden aan de administratie toegestuurd. De monsters worden samen met de analyseopdracht aan het aangewezen laboratorium afgegeven.

Zoals ik al zei, gebeuren er zo'n 2.000 controles per jaar. Vorig jaar heb ik in Stockholm contact gehad met de Franse minister van Sport. In Frankrijk zijn er vorig jaar maar 10.000 afnames gebeurd. Verhoudingsgewijs vervult Vlaanderen dus echt wel een voortrekkersrol op het gebied van dopingcontroles.

Ook in het kader van het Belgische voorzitterschap staat de dopingcontrole hoog op de Europese prioriteitenlijst. In het kader van het opstarten van het WADA, het World Anti-Doping Agency, hebben we er alle belang bij om zo snel en zo goed mogelijk te werk te gaan. Europa zal immers 45 percent van het WADA betalen.

Zoals u weet, wordt de kostprijs van het geheel door de Vlaamse Gemeenschap gedragen. Dat is ook in onze begroting opgenomen.

De administratie verzoekt een erkend controlearts om op een bepaalde sportmanifestatie een dopingcontrole uit te voeren, waarbij tevens het aantal te controleren personen wordt opgegeven. In principe staat het de arts vrij om zelf een selectie van de opgeroepen te maken. Uiteraard kan hij bij het maken van zijn keuze rekening houden met de resultaten van het overleg dat hij op voorhand of ter plaatse pleegt met de organisator. Eventueel wordt overgegaan tot lottrekking.

Vorig jaar heb ik de Vlaamse Dopingraad opnieuw geïnstalleerd. Natuurlijk verschijnt al eens een spectaculair artikel in de pers waardoor vragen worden gesteld over de raad. Ik denk aan artikels over de controle van een 45-jarige tennissende dame, een golfspeler in Knokke of een achtjarige die pas heeft gelopen. Dit soort anekdotes hangen

een bepaald beeld op van het Vlaams dopingbeleid, maar ik kan u verzekeren dat ze niet de kern van de zaak vormen. De Dopingraad en de administratie stellen een lijst op van risicosporten. Bij het verdelen van de opdrachten wordt rekening gehouden met die lijst. Een aantal krachtsporten zoals gewichtheffen en bodybuilding komen erop voor en worden prioritair onderzocht. In die sporten zijn vrij hoge percentages van dopinggebruik immers bekend.

De Vlaamse Dopingraad geeft, via de administratie, richtlijnen aan de controleartsen. Ze vragen om meer controles uit te voeren bij competitieve manifestaties dan bij recreatieve. Dat wil niet zeggen dat bij recreatieve sporten helemaal niet wordt ingegrepen, want in Vlaanderen wordt jammer genoeg ook bij de sportbeoefening in de vrije tijd vaak naar het flesje gegrepen. De raad vraagt een percentagegewijze verdeling van de dopingcontroles over de sporten. Ik heb reeds verteld dat de risicovolle sporten continu worden gecontroleerd. Het gaat om bijna wekelijkse controles. De leeftijd van de gecontroleerden ligt tussen 15 en 65 jaar. Omwille van het verlagen van de leeftijdsgrens, zullen de controles bij de jongeren worden opgedreven, dat is de logica van het systeem. Zelfs in de atletiek komt dopinggebruik bij heel jonge atleten voor. Vaak is het de familie die de kinderen doping laat gebruiken. We laten dus af en toe ook kinderen controleren. In het geval van de achtjarige dat de pers heeft gehaald, hebben wij geen opdracht tot controle gegeven, maar af en toe doen wij dat wel. Zeker in de sporttakken waarin doorgroeikansen naar beroeps categorieën mogelijk zijn, controleren wij af en toe jongeren. Zo is het iedereen ondertussen duidelijk dat we jonge wielrenners zullen blijven controleren.

Onze administratie en controleartsen ontvangen nog steeds te weinig informatie van controleartsen. Heel vaak leidt dit gebrek aan informatie tot situaties die de pers halen. Natuurlijk is het zo dat aan elke controle ook een prijskaartje hangt. Ik roep daarom alle federaties op om ons tijdig op de hoogte te brengen van alle wedstrijden.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoorden. U stelt dat de kosten door de Vlaamse Gemeenschap worden betaald. Ik leid daaruit af dat de bonden of federaties niet moeten betalen.

Over de leeftijd wil ik nog iets kwijt. Het artikel uit de regionale pers waarnaar ik verwees, meldde dat

Coens

de achtjarige pupillen werden gecontroleerd omdat de controleurs geen tijd hadden om op de senioren te wachten. Dat is toch een heel ander verhaal.

Minister Johan Sauwens : Ik ontken de inhoud van het artikel niet, want ik ben niet op de hoogte van de details.

De heer Joachim Coens : Ik begrijp uw stelling dat de verlaging van de leeftijd samenhangt met meer controle van jongeren, maar die gaat niet op voor de veldlopers.

Minister Johan Sauwens : Gisteren heeft de top van de atletiekbond me te kennen gegeven dat er sprake is van misbruiken bij jonge lopertjes. Ik vind dat onvoorstelbaar en schandelijk.

De heer Joachim Coens : Dat vind ik ook. Ik pleit echter voor een goede aanpak van de controle van jongeren. De controle van een achtjarige is toch heel wat anders dan die van een veertigjarige professional. We moeten bijzondere aandacht besteden aan controles van heel jonge sporters. Het ervaren van een controle is niet niets. Ik denk dat het aangewezen is om ook de ouders erbij te betrekken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag heeft te maken met de regeling van de werkzaamheden. Tijdens de vorige legislatuur hebben we een resolutie goedgekeurd over alle aspecten van een goed dopingbeleid. Zou het niet goed zijn dat de commissie een algemene bespreking houdt over het dopingbeleid vanuit die invalshoek en niet naar aanleiding van een interpellatie die slechts één punt belicht ? Ik denk dat het goed zou zijn om het dopingbeleid en de resultaten ervan om het jaar of om de twee jaar te bespreken.

De voorzitter : Mijnheer Denys, dit thema komt natuurlijk al aan bod bij de begrotingsbesprekingen, maar misschien beschikken we dan over te weinig tijd. Ik stel voor om de teksten van de besprekingen van de resolutie, de hoorzitting en het jaarverslag van de administratie aan iedereen te bezorgen. Misschien is het een goed idee om een hoorzitting te organiseren met de mensen van de administratie en de Dopingraad.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.41 uur.*
